

II. MESLEKİ EĞİTİM VE MESLEK YÜKSEKOKULLARI ÇALIŞTAYI

SONUÇ BİLDİRGESİ

2026

ÇALIŞTAY DÜZENLEME KURULU

Doç. Dr. Selin SARILI

Öğr. Gör. Aysun ERGİN BOZKIR

Öğr. Gör. Burak ALKAN

Dr. Öğr. Üyesi Sevda Pınar MEHEL TUTUK

Dr. Öğr. Üyesi Tuğba MANİCİ

Öğr. Gör. Dr. Çınar Derya İNCESU KARAHAN

Öğr. Gör. Dr. Meliha Yonca ERDEM

Öğr. Gör. Dr. Lütfiye Gl GÜNDÜZ

Öğr. Gör. Dr. Tuğçe BULUT

Öğr. Gör. Binnur TUNOĞLU

Öğr. Gör. Burcu SANİN

Öğr. Gör. Beyza BAŞ

Öğr. Gör. İsmail Can ALBAYRAK

Öğr. Gör. Feray Beste AKÇAY CEBECİ

Öğr. Gör. Hakan GÜLER

Öğr. Gör. Şeyda YILDIZ ÇAKIR

Hülya KAHRAMAN

Sinem HOŞGÖR

GİRİŞ

Meslek yüksekokulları; nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi, mesleki bilgi ve becerilerin geliştirilmesi, sektörlerin değişen iş gücü ihtiyaçlarının karşılanması ve bölgesel kalkınmanın desteklenmesi açısından yükseköğretim sistemi içerisinde önemli bir role sahiptir. Teknolojik dönüşüm, yapay zekâ uygulamalarının yaygınlaşması, iş gücü piyasalarında değişen yetkinlik beklentileri, uluslararasılaşma ve sürdürülebilir kalkınma hedefleri, mesleki eğitimin mevcut yapısının ve geleceğe yönelik önceliklerinin çok boyutlu bir yaklaşımla değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır.

Bu çerçevede, İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu tarafından 15 Mayıs 2026 tarihinde “Mesleki Eğitimin Geleceği” ana temasıyla **II. Mesleki Eğitim ve Meslek Yüksekokulları Çalıştayı** düzenlenmiştir. Çalıştayda mesleki eğitimin mevcut durumu, gelişmeye açık alanları ve geleceğe yönelik ihtiyaçları; farklı yükseköğretim kurumlarından akademisyenlerin, sektör temsilcilerinin, idari personelin, mezunların ve öğrencilerin katılımıyla çok paydaşlı bir yaklaşımla ele alınmıştır.

Çalıştay kapsamında;

- Kalite Güvencesi ve Akreditasyon,
- Meslek Yüksekokullarında Uluslararasılaşma Stratejileri,
- Sektör–Meslek Yüksekokulu İş Birliği ve İstihdam,
- Mesleki Eğitimde Dijitalleşme ve Yapay Zekâ,
- Sürdürülebilir Mesleki Eğitim ve Yeşil Dönüşüm

olmak üzere beş tematik çalışma grubu oluşturulmuştur. Her çalışma grubunda ilgili tema kapsamında mevcut uygulamalar ve yaklaşımlar değerlendirilmiş; gelişmeye açık alanlar belirlenmiş ve bu alanlara yönelik iyileştirme ve politika önerileri geliştirilmiştir. Çalıştay sürecinde ortaya konulan değerlendirmeler, mesleki eğitimin yalnızca program ve müfredat boyutuyla değil; kalite güvencesi, paydaş katılımı, uluslararasılaşma, sektörle iş birliği, istihdam

edilebilirlik, dijital dönüşüm, yapay zekâ ve sürdürülebilirlik gibi birbiriyle ilişkili alanlar çerçevesinde bütüncül olarak ele alınması gerektiğine işaret etmektedir.

Bu sonuç bildirgesi, çalışma gruplarında ortaya konulan görüş, değerlendirme ve önerilerin sistematik biçimde bir araya getirilmesi amacıyla hazırlanmıştır. Bildirgede her çalışma grubunun ıktıları **“Mevcut Durum”**, **“Gelişmeye Açık Alanlar”** ve **“İyileştirme ve Politika nerileri”** başlıkları altında sunulmuş; çalıştayın sonunda ise tematik değerlendirmeler bütüncül bir yaklaşımla ele alınarak mesleki eğitimin geleceğine yönelik ortak öncelikler ortaya konulmuştur.

1 | KALİTE GÜVENCESİ VE AKREDİTASYON

1. KALİTE GÜVENCESİ VE AKREDİTASYON

A. Mevcut Durum ve Genel Değerlendirme

Meslek yüksekokullarında kalite güvencesi ve akreditasyon süreçlerine yönelik farkındalığın arttığı; program çıktılarının ve müfredatların güncellenmesi, ölçme ve değerlendirme süreçlerinin geliştirilmesi, öğrenci ve dış paydaş katılımının artırılması, uygulamalı eğitimin güçlendirilmesi ve kalite komisyonlarının etkinleştirilmesi yönünde çalışmalar yürütüldüğü görülmektedir. Bununla birlikte kalite güvencesi sistemlerinin kurumsallaşma ve olgunluk düzeyleri açısından kurumlar ve programlar arasında farklılıklar bulunduğu değerlendirilmiştir.

Çalışma grubunda yapılan değerlendirmeler, kalite güvencesinin yalnızca akreditasyon ve dokümantasyon süreçleriyle sınırlı olmayan; eğitim-öğretim, ölçme-değerlendirme, paydaş katılımı, uygulamalı eğitim ve veri temelli yönetimi bütünleştiren sürekli bir iyileştirme sistemi olarak ele alınması gerektiğini ortaya koymuştur.

B. Gelişmeye Açık Alanlar

Çalışma grubunda öne çıkan gelişmeye açık alanların başında, **program çıktıları ile mezun yeterlilikleri ve sektör beklentileri arasındaki ilişkinin güçlendirilmesi** gelmektedir. Program çıktılarının ölçülebilir ve izlenebilir biçimde tanımlanması, sektör ihtiyaçlarının sistematik olarak belirlenerek müfredatlara yansıtılması ve önlisans mezunlarının mesleki yetkinliklerinin sektör tarafından daha açık biçimde tanınması bu kapsamda önem taşımaktadır.

İkinci gelişim alanı, **ölçme ve değerlendirme süreçlerinin mesleki eğitimin uygulama ve beceri temelli yapısına uygun hâle getirilmesidir**. Geleneksel ölçme araçlarının yaratıcılık, problem çözme, uygulama becerisi ve benzeri yeterliliklerin değerlendirilmesinde sınırlı kalabildiği; bu nedenle program ve öğrenme çıktılarının özelliklerine uygun, şeffaf ve çeşitlendirilmiş değerlendirme yöntemlerine ihtiyaç bulunduğu değerlendirilmiştir.

Bir diğer önemli alan, **kalite güvencesi ve akreditasyon süreçlerinin kurumsal kültürün bir parçası hâline getirilmesidir**. Kalite çalışmalarının ağırlıklı olarak belge ve kanıt üretimine dayalı bürokratik süreçler olarak algılanması, kalite güvencesinin eğitim-öğretimi geliştirme

işlevini sınırlandırabilmektedir. Bu nedenle akreditasyonun dönemsel bir hazırlık faaliyeti yerine akademik ve idari süreçlerin tamamıyla ilişkilendirilen sürekli bir kalite geliştirme yaklaşımı içerisinde yürütülmesi önem taşımaktadır.

Uygulamalı eğitim ve 3+1 İşletmede Mesleki Eğitim Modeli açısından programların ve sektörlerin farklı özelliklerinin dikkate alınması gerektiğı sonucuna ulaşılmıştır. İşletmeler arasındaki uygulama koşullarının farklılaşması, öğrencilerin bazı durumlarda öğrenme sürecine yeterince aktif katılamaması ve uygulamalı eğitim kazanımlarının ortak ölçütlerle izlenememesi, kalite güvencesi açısından geliştirilmesi gereken alanlar olarak belirlenmiştir.

Son olarak, **paydaş katılımı, veri temelli yönetim ve sürekli iyileştirme süreçlerinin güçlendirilmesi** temel bir ihtiyaç olarak öne çıkmıştır. Öğrenci ve dış paydaş görüşlerinin yalnızca toplanması değil, karar ve iyileştirme süreçlerine nasıl yansıdığının izlenmesi; mezun verilerinin etkin biçimde kullanılması ve dijital araçların raporlama işlevinin ötesinde karar destek süreçlerine dâhil edilmesi gerekmektedir. Bu çerçevede PUKÖ döngüsünün özellikle “Kontrol Et” ve “nlem Al” aşamalarının güçlendirilmesi, kalite güvencesi sistemlerinin srdrlebilirliğı açısından kritik görülmektedir.

C. İyileştirme ve Politika nerileri

Çalışma grubu değerlendirmeleri doğrultusunda meslek yüksekokullarında kalite güvencesi ve akreditasyon süreçlerinin geliştirilmesine yönelik aşığıdaki temel öneriler ne çıkmıştır:

- Program çıktılarının ulusal ve uluslararası yeterlilikler, mezun profili ve sektör beklentileriyle ilişkilendirilerek ölçülebilir ve izlenebilir biçimde yapılandırılması; müfredatların paydaş katılımıyla düzenli olarak gözden geçirilmesi,
- Mesleki eğitimin uygulama ve beceri temelli yapısına uygun alternatif lme-değerlendirme yöntemlerinin geliştirilmesi ve ğrenci kazanımlarının sistematik biçimde izlenmesi,

- Akreditasyon ve kalite güvencesi çalışmalarının belge üretimi odaklı dönemsel faaliyetler olmaktan çıkarılarak kurum genelinde sürekli iyileştirmeyi destekleyen bir kalite kültürüne dönüştürülmesi,
- 3+1 İşletmede Mesleki Eğitim Modeli ve diğer uygulamalı eğitim modellerinin program ve sektör özellikleri dikkate alınarak yapılandırılması; işletmelerle ortak uygulama, izleme ve değerlendirme standartlarının geliştirilmesi,
- Öğrenci, mezun, sektör temsilcileri ve diğer iç ve dış paydaşların kalite süreçlerine etkin katılımının sağlanması; paydaş görüşleri doğrultusunda alınan kararların ve gerçekleştirilen iyileştirmelerin izlenebilir hâle getirilmesi,
- Veri toplama, mezun izleme ve dijital karar destek sistemlerinin geliştirilmesi; yapay zekâ ve diğer dijital araçların güvenilirlik, veri güvenliği ve insan denetimi ilkeleri çerçevesinde kalite süreçlerinde kullanılması,
- PUKÖ döngüsünün özellikle izleme, değerlendirme ve iyileştirme boyutlarının güçlendirilerek kalite güvencesi süreçlerinin sonuç ve etki odaklı bir yapıya kavuşturulması önerilmektedir.

2 | MESLEK YÜKSEKOKULLARINDA ULUSLARARASILAŞMA STRATEJİLERİ

2. MESLEK YÜKSEKOKULLARINDA ULUSLARARASILAŞMA STRATEJİLERİ

A. Mevcut Durum ve Genel Değerlendirme

Meslek yüksekokullarında uluslararasılaşma çalışmalarını ağırlıklı olarak Erasmus+ hareketlilikleri, uluslararası akademik etkinlikler, proje iş birlikleri ve farklı kurumlarla geliştirilen akademik ortaklıklar üzerinden yürütülmektedir. Dijitalleşme ise uluslararası eğitim, akademik iş birliği ve sertifika programlarına erişim olanaklarını genişleterek bu süreçleri desteklemektedir.

Uluslararasılaşmanın yalnızca öğrenci ve personel hareketliliğiyle sınırlandırılmaması; eğitim-öğretim süreçleri, akademik ve sektörel iş birlikleri, proje geliştirme kapasitesi, yabancı dil yeterlilikleri ve kurumsal görünürlük boyutlarıyla birlikte ele alınması önem taşımaktadır. Bu çerçevede uluslararasılaşmanın münferit faaliyetlerden ziyade kurumsal hedeflerle ilişkilendirilmiş, izlenebilir ve sürdürülebilir bir stratejiye dönüştürülmesi temel bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

B. Gelişmeye Açık Alanlar

Uluslararasılaşma süreçlerinde öne çıkan gelişmeye açık alanlardan biri **yabancı dil yeterlilikleri ve hareketlilik süreçlerine katılım**dır. Öğrenci ve öğretim elemanlarının yabancı dil yeterlilikleri; hareketlilik programlarına, uluslararası projelere ve akademik iş birliklerine katılımı etkileyebilmektedir. Uzun süreli hareketliliklerde ise yabancı dil yeterliliğinin yanı sıra akademik, sosyal ve kültürel uyum süreçlerinin desteklenmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

İkinci gelişim alanı, **uluslararasılaşmanın kurumsallaştırılması**dır. Uluslararasılaşma faaliyetlerinin bireysel girişimlere bağlı olarak yürütülmesi, süreçlerin sürekliliğini ve kurumsal kapasitenin gelişimini sınırlandırabilmektedir. Öğretim elemanlarının iş yükü, uluslararası proje geliştirme ve ortak bulma konusundaki deneyim farklılıkları ile mali kaynaklara erişim de uluslararasılaşma kapasitesini etkileyen unsurlar arasında yer almaktadır.

Bir diğer gelişim alanı, **meslek yüksekokullarının uluslararası akademik ve sektörel ağlara katılım kapasitesidir**. Uluslararası proje ortaklıklarının, ortak eğitim faaliyetlerinin ve sektör iş birliklerinin geliştirilmesi; mesleki eğitimin uygulama odaklı yapısının uluslararası deneyimlerle desteklenmesi açısından önem taşımaktadır. Farklı ülkelerdeki mesleki eğitim sistemleri arasında program yapısı, uygulamalı eğitim ve yeterlilikler bakımından ortaya çıkan farklılıklar ise hareketlilik, tanınma, denklik ve ortak program geliştirme süreçlerinde dikkate alınması gereken unsurlardır.

Gelen ve giden öğrenci hareketliliği arasındaki dengenin geliştirilmesi ile uluslararası öğrencilerin desteklenmesi de önemli gelişim alanları arasındadır. Gelen öğrencilerin barınma, danışmanlık ve sosyal uyum süreçlerinin güçlendirilmesi, uluslararası hareketliliklerin niteliğini ve sürdürülebilirliğini destekleyecektir. Bununla birlikte hareketlilik faaliyetlerinin yalnızca katılımcı sayıları üzerinden değil, öğrencilerin akademik, mesleki ve kültürlerarası gelişimlerine sağladığı katkılar üzerinden de değerlendirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

C. İyileştirme ve Politika Önerileri

Meslek yüksekokullarında uluslararasılaşma kapasitesinin geliştirilmesine yönelik temel öneriler şunlardır:

- Uluslararasılaşma hedeflerinin kurumların stratejik planlama ve kalite güvencesi süreçleriyle ilişkilendirilmesi; faaliyetlerin ölçülebilir hedef ve göstergeler üzerinden izlenmesi,
- Öğrenci ve öğretim elemanlarının yabancı dil ve akademik İngilizce yeterliliklerini geliştirecek destek mekanizmalarının güçlendirilmesi,
- Hareketlilik öncesinde dil, akademik hazırlık ve kültürlerarası uyum çalışmalarının geliştirilmesi; gelen uluslararası öğrenciler için mentörlük, danışmanlık, barınma ve sosyal uyum mekanizmalarının desteklenmesi,

- Uluslararası proje geliştirme ve ortaklık kurma kapasitesinin artırılması; bu süreçleri destekleyecek kurumsal yapıların ve teşvik mekanizmalarının güçlendirilmesi,
- Uluslararası akademik ve sektörel ağlara katılımın artırılması; ortak ders, uluslararası staj, proje ve akademik etkinlikler gibi farklı iş birliği modellerinin yaygınlaştırılması,
- Uluslararası iş birliklerinin farklı coğrafyaları kapsayacak biçimde çeşitlendirilmesi ve programların ihtiyaçlarına uygun sürdürülebilir ortaklıkların geliştirilmesi,
- Uluslararasılaşma faaliyetlerinin yalnızca hareketlilik ve katılım sayılarıyla değil; eğitim-öğretime, öğrenci ve personel gelişimine, kurumsal kapasiteye ve iş birliği ağlarına sağladığı katkılar üzerinden izlenmesi ve değerlendirilmesi.

3

SEKTÖR–MESLEK YÜKSEKOKULU İŞ BİRLİĞİ VE İSTİHDAM

3. SEKTÖR–MESLEK YÜKSEKOKULU İŞ BİRLİĞİ VE İSTİHDAM

A. Mevcut Durum ve Genel Değerlendirme

Meslek yüksekokullarında sektörle geliştirilen iş birlikleri; öğrencilerin mesleki deneyim kazanmaları, uygulama becerilerini geliştirmeleri ve eğitimden istihdama geçişlerinin desteklenmesi açısından önemli bir işlev üstlenmektedir. Bazı programlarda staj, mentörlük, uygulamalı eğitim ve sektör tarafından sağlanan kontenjanlar aracılığıyla öğrencilerin iş yaşamını eğitim sürecinde deneyimlemelerine olanak sağlayan uygulamalar yürütülmektedir.

Bununla birlikte eğitim programları ile sektörün değişen yetkinlik ihtiyaçları arasındaki uyumun güçlendirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Teknolojik dönüşüm ve değişen iş gücü piyasası; mesleki eğitimin yalnızca teorik bilgi aktarımına değil, uygulama becerileri, dijital yetkinlikler ve mesleki uyum kapasitesinin geliştirilmesine de odaklanmasını gerekli kılmaktadır. Bu doğrultuda sektör–meslek yüksekokulu iş birliğinin dönemsel veya kişisel ilişkiler üzerinden yürütülen faaliyetlerden çıkarılarak eğitim, uygulama, kariyer ve istihdam süreçlerini kapsayan sürdürülebilir bir yapıya kavuşturulması önem taşımaktadır.

B. Gelişmeye Açık Alanlar

Gelişmeye açık alanlardan biri, eğitim programları ile sektörün ihtiyaç duyduğu bilgi, beceri ve yetkinlikler arasındaki uyumdur. Sektörel değişimin hızına bağlı olarak müfredatların güncelliğinin korunması ve uygulamalı derslerin güçlendirilmesi önem kazanmaktadır. Öğrencilerin teorik bilgi birikimlerinin mesleki uygulama becerileri, dijital yetkinlikler ve sektörel çalışma koşullarına uyum sağlayabilecek yeterliliklerle desteklenmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

İkinci gelişim alanı, staj ve uygulamalı eğitim süreçlerinin niteliği ve erişilebilirliğidir. Staj kontenjanlarının program ve öğrenci sayılarıyla uyumu, öğrenciler arasında fırsat eşitliğinin sağlanması ve staj değerlendirme süreçlerinde kurumlar arasında ortaya çıkabilen farklılıkların

azaltılması önem taşımaktadır. Uygulamalı eğitimin öğrencinin mesleki yeterliliklerini geliştiren yapılandırılmış bir öğrenme süreci olarak yürütülmesi, eğitim-istihdam ilişkisinin güçlendirilmesi açısından temel bir gerekliliktir.

Bir diğer gelişim alanı, öğrencilerin kariyer planlama ve istihdama geçiş süreçlerinin desteklenmesidir. Öğrencilerin bireysel yetenekleri, ilgi alanları ve mesleki hedefleri doğrultusunda yönlendirilmeleri; mesleki yeterliliklerinin yanı sıra farklı çalışma ortamlarına uyum sağlayabilecek çok yönlü beceriler geliştirmeleri önem taşımaktadır. Eğitim sürecinde sunulan kariyer danışmanlığı, mentörlük ve sektörle doğrudan etkileşim olanaklarının güçlendirilmesi bu sürecin önemli bileşenleri arasında yer almaktadır.

Sektör ile meslek yüksekokulları arasındaki iş birliklerinin kurumsallaştırılması ve sürdürülebilirliği de geliştirilmesi gereken temel alanlardan biridir. İş birliklerinin sistematik mekanizmalara dayandırılması, sektör temsilcilerinin müfredat geliştirme ve uygulamalı eğitim süreçlerine düzenli katılımının sağlanması ve farklı sektörlerde paydaşlara erişimi destekleyecek iş birliği ağlarının geliştirilmesi gerekmektedir.

C. İyileştirme ve Politika Önerileri

Meslek yüksekokulları ile sektör arasındaki iş birliğinin ve mezunların istihdam edilebilirliklerinin geliştirilmesine yönelik temel öneriler şunlardır:

- Müfredatların sektörün değişen bilgi, beceri ve yetkinlik ihtiyaçları doğrultusunda düzenli olarak gözden geçirilmesi ve güncelleme süreçlerine sektör temsilcilerinin sistematik katılımının sağlanması,
- Uygulamalı eğitimlerin programlardaki ağırlığının ve niteliğinin güçlendirilmesi; öğrencilerin eğitim sürecinde doğrudan mesleki deneyim kazanabilecekleri modellerin geliştirilmesi,

- Staj ve uygulamalı eğitim süreçlerinde erişim, uygulama ve değerlendirme açısından daha tutarlı mekanizmaların oluşturulması; öğrencilerin mesleki kazanımlarının sistematik biçimde izlenmesi,
- Mentörlük ve kariyer danışmanlığı uygulamalarının geliştirilmesi; öğrencilerin bireysel yetenekleri, ilgi alanları ve kariyer hedefleri doğrultusunda yönlendirilmesinin desteklenmesi,
- Sektör temsilcilerinin yalnızca staj ve istihdam aşamalarında değil; müfredat geliştirme, eğitim, uygulama ve ğrenci gelişiminin desteklenmesi süreçlerinde de etkin rol alabileceği iş birliği modellerinin oluşturulması,
- Öğrencilerin staj ve istihdam olanaklarına erişimini kolaylaştıracak dijital özgeçmiş havuzları ve beceri odaklı eşleştirme mekanizmalarının geliştirilmesi,
- Teknolojik dönüşüm ve değişen iş gücü ihtiyaçlarının düzenli olarak izlenmesi; elde edilen verilerin program geliştirme, müfredat güncelleme ve ğrenci yetkinliklerinin geliştirilmesi süreçlerinde kullanılması.

4 | MESLEKİ EĞİTİMDE DİJİTALLEŞME VE YAPAY ZEKÂ

4. MESLEKİ EĞİTİMDE DİJİTALLEŞME VE YAPAY ZEKÂ

A. Mevcut Durum ve Genel Değerlendirme

Dijital teknolojiler ve yapay zekâ uygulamaları sağlık, tasarım, rehabilitasyon, havacılık ve iletişim gibi farklı mesleki alanlarda giderek daha fazla kullanılmakta; bu dönüşüm mesleki eğitim programlarının içeriklerini, öğretim yöntemlerini ve uygulama süreçlerini de etkilemektedir. Öğrencilerin yapay zekâ araçlarından ödev, içerik üretimi ve öğrenme süreçlerinde yararlanmaya başlaması, bu teknolojilerin eğitim ortamlarının fiilî bir bileşeni hâline geldiğini göstermektedir. Bununla birlikte kullanımın her zaman yapılandırılmış bir pedagojik ve etik çerçeve içerisinde gerçekleşmemesi, eğitim kurumlarının bu alandaki rehberlik rolünü önemli hâle getirmektedir.

Simülasyon, sanal laboratuvar, artırılmış gerçeklik ve sanal gerçeklik gibi teknolojiler özellikle uygulama ağırlıklı mesleki eğitim programlarında öğrenme ortamlarının çeşitlendirilmesi açısından önemli olanaklar sunmaktadır. Ancak dijital dönüşümün yalnızca yeni teknolojilerin kullanılması olarak değil; öğrencilerin ve öğretim elemanlarının dijital yeterliliklerini, öğretim ve ölçme-değerlendirme süreçlerini, etik ilkeleri, veri güvenliğini ve kurumsal altyapıyı birlikte kapsayan bütüncül bir dönüşüm süreci olarak ele alınması gerekmektedir.

B. Gelişmeye Açık Alanlar

Gelişmeye açık alanlardan biri, dijitalleşme ve yapay zekâ uygulamalarının programların özgün ihtiyaçlarıyla ilişkilendirilmesidir. Dijital dönüşümün yalnızca teknoloji ve iletişim alanlarıyla sınırlı olmadığı; farklı mesleki alanlarda farklı kullanım biçimleri ve yeterlilik ihtiyaçları ortaya çıkardığı görülmektedir. Kurumların ve programların teknolojik altyapı, uygulama alanları ve insan kaynağı açısından farklı koşullara sahip olması, tek tip bir dijital dönüşüm yaklaşımı yerine program temelli planlamayı gerekli kılmaktadır.

İkinci gelişim alanı, öğrenci ve öğretim elemanlarının yapay zekâ ve dijital yeterliliklerinin geliştirilmesidir. Yapay zekâ araçlarına erişim veya bu araçları kullanabilme becerilerindeki farklılıklar eğitim süreçlerinde yeni eşitsizlikler oluşturabilmektedir. Öğrencilerin yalnızca yapay zekâ araçlarını kullanabilmeleri değil; problemi doğru tanımlama, üretilen çıktıları sorgulama, doğrulama ve eleştirel biçimde değerlendirme becerilerini geliştirmeleri önem taşımaktadır. Benzer şekilde öğretim elemanlarının dijital pedagojik yeterliliklerinin güçlendirilmesi, teknolojinin eğitim süreçlerine amaçlı ve etkili biçimde entegrasyonu açısından gereklidir.

Bir diğer gelişim alanı, yapay zekâ kullanımının ölçme-değerlendirme, akademik dürüstlük ve etik ilkeler açısından yönetilmesidir. Yapay zekâ araçlarının eğitim süreçlerinden tamamen dışlanması yerine, öğrencinin özgün katkısını ve öğrenme sürecini görünür kılan ölçme-değerlendirme yaklaşımlarının geliştirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Bu doğrultuda yalnızca nihai ürünün değil; öğrencinin problem tanımlama, kaynak kullanma, süreç yönetimi, eleştirel değerlendirme ve özgün üretim becerilerinin de değerlendirilmesi önem kazanmaktadır. Yapay zekâ kullanım sınırları, kaynak gösterme, telif hakları, veri güvenliği ve akademik dürüstlük konularında açık kurumsal ilkelere ihtiyaç bulunmaktadır.

Teknolojik altyapı ve disiplinler arası iş birliği de dijital dönüşümün sürdürülebilirliği açısından önemli bir gelişim alanıdır. Mesleki eğitim amacıyla geliştirilen dijital uygulamaların ilgili alanın gereksinimlerini karşılayabilmesi için teknoloji geliştiricileri ile alan uzmanlarının birlikte çalışması önem taşımaktadır. Simülasyon, sanal laboratuvar ve benzeri teknolojilerin yüksek maliyet ve altyapı gereksinimleri ise kurumlar arasında ortak kullanım ve iş birliği modellerini gerekli kılabilir.

C. İyileştirme ve Politika nerileri

Mesleki eēitimde dijital dönüşüm ve yapay zekâ uygulamalarının etkili, etik ve sürdürülebilir biçimde geliştirilmesine yönelik temel öneriler şunlardır:

- Her programın mesleki özellikleri, ērenme ıktıları ve uygulama gereksinimleri doērultusunda dijitalleşme ve yapay zekâ ihtiyaç analizlerinin yapılması; teknoloji kullanımının program bazlı olarak planlanması,
- Uygulamalı mesleki eēitim programlarında simülasyon, sanal laboratuvar, artırılmış gerçeklik ve sanal gerçeklik gibi teknolojilerin uygun alanlarda kullanılması ve bu uygulamaların eēitim-ēretime katkısının ölçülebilir göstergelerle izlenmesi,
- ērencilerin yapay zekâ okuryazarlıēı, dijital okuryazarlık, eleştirel deēerlendirme, veri gvenliēi ve etik kullanım yeterliliklerinin geliştirilmesi,
- ēretim elemanlarının dijital pedagojik yeterliliklerini geliştirecek uygulamalı eēitimlerin ve iyi uygulama paylaşım mekanizmalarının desteklenmesi,
- Yapay zekâ kullanımının akademik dürüstlük, kaynak gösterme, telif hakları ve veri gvenliēi boyutlarını kapsayan kurumsal ilke ve rehberlerin oluşturulması,
- lme-deēerlendirme süreçlerinin yapay zekâ kullanımını dikkate alacak biçimde yeniden ele alınması; yalnızca nihai ürünün deēil, ērencinin ērenme ve üretim sürecindeki zgn katkısının da deēerlendirilmesi,
- Dijital eēitim uygulamalarının geliştirilmesinde alan uzmanları, teknoloji geliştiricileri, ēretim elemanları, sektör temsilcileri ve ērenciler arasında iş birliēinin güçlendirilmesi,
- Teknolojik altyapıların yüksek maliyet ve erişim gereksinimleri dikkate alınarak kurumlar arasında ortak kullanım ve iş birliēi modellerinin geliştirilmesi.

5 | SÜRDÜRÜLEBİLİR MESLEKİ EĞİTİM VE YEŞİL DÖNÜŞÜM

5. SÜRDÜRÜLEBİLİR MESLEKİ EĞİTİM VE YEŞİL DÖNÜŞÜM

A. Mevcut Durum ve Genel Değerlendirme

Sürdürülebilirlik ve yeşil dönüşüm, mesleki eğitimin değişen toplumsal, çevresel ve sektörel gereksinimlerle uyumunun sağlanması açısından önem kazanan alanlardan biridir. Sürdürülebilirlik konularının bazı programlarda seçmeli dersler aracılığıyla, bazı programlarda ise mevcut derslerin içeriklerine dâhil edilerek ele alındığı görülmektedir. Özellikle tekstil, havacılık ve gastronomi gibi alanlarda sürdürülebilirlik uygulamalarının mesleki alan bilgisiyle ilişkilendirilmesine yönelik örnekler bulunmaktadır.

Bununla birlikte sürdürülebilirliğin yalnızca ders içerikleriyle sınırlı kalmaması; öğrencilerin farkındalık ve mesleki yeterliliklerinin geliştirilmesi, kampüs uygulamalarının dönüştürülmesi, kaynakların etkin kullanılması ve kurumsal süreçlerin sürdürülebilirlik ilkeleriyle ilişkilendirilmesi gerekmektedir. Bu doğrultuda sürdürülebilir mesleki eğitim; eğitim-öğretim, kurumsal yönetim, kampüs uygulamaları ve sektör iş birliklerini birlikte kapsayan bütüncül bir dönüşüm alanı olarak öne çıkmaktadır.

B. Gelişmeye Açık Alanlar

Öne çıkan gelişmeye açık alanlardan biri, **öğrencilerin sürdürülebilirlik konusundaki bilgi ve farkındalıklarının geliştirilmesidir**. Karbon ayak izi, atık yönetimi ve kaynakların sürdürülebilir kullanımı gibi temel kavramlara ilişkin bilgi düzeyinin geliştirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Sürdürülebilirlik eğitimlerinin yalnızca teorik bilgi aktarımına dayanmaması; öğrencilerin günlük yaşamları ve mesleki alanlarıyla ilişkilendirilen uygulamalarla desteklenmesi önem taşımaktadır.

İkinci gelişim alanı, **sürdürülebilirliğin müfredatla bütünleştirilmesidir**. Sürdürülebilirlik konularının yalnızca seçmeli veya çevrim içi derslerle sınırlandırılması yerine, öğrencilerin ortak temel bilgi ve farkındalık kazanmalarını sağlayacak eğitimlerle desteklenmesi ve programların

mesleki özellikleri doğrultusunda ders içeriklerine entegre edilmesi gerekmektedir. Böylece sürdürülebilirlik, mesleki eğitimden bağımsız bir konu olmaktan çıkarılarak öğrencilerin alan yeterliliklerinin bir bileşeni hâline getirilebilir.

Bir diğer gelişim alanı, **kurumsal uygulamalar ile sürdürülebilirlik hedefleri arasındaki uyumun güçlendirilmesidir**. Kampüslerde atık ayrıştırma sistemlerinin bulunması tek başına yeterli olmamakta; bu sistemlerin etkin kullanılması, izlenmesi ve ilgili tüm paydaşların sürece katılımının sağlanması gerekmektedir. Kğıt kullanımının azaltılması, atıkların kaynağında ayrıştırılması, organik atıkların değerlendirilmesi ve dijital süreçlerin yaygınlaştırılması gibi uygulamaların sistematik bir kurumsal yaklaşımla yürütülmesi önem taşımaktadır.

Sürdürülebilirlik uygulamalarının ekonomik ve sektörel boyutu da geliştirilmesi gereken alanlar arasındadır. Sürdürülebilir rn, üretim ve işletme modellerinin maliyetleri, bu uygulamaların yaygınlaşmasını etkileyebilmektedir. Bunun yanında öğrencilerin yalnızca sürdürülebilirlik konusunda teorik bilgi edinmeleri değil; kendi mesleki alanlarında kullanılan malzemelerin, üretim süreçlerinin ve uygulamaların çevresel etkilerini değerlendirebilecek yeterlilikler kazanmaları gerekmektedir.

Son olarak, **yükseköğretim kurumları, sektör ve ilgili dış paydaşlar arasındaki iş birliğinin geliştirilmesi** sürdürülebilirlik ve yeşil dönüşümün mesleki eğitime aktarılması açısından önem taşımaktadır. Öğrencilerin uygulamalı eğitim ve staj süreçlerinde sürdürülebilirlik uygulamalarını deneyimleyebilecekleri işletmelerle buluşturulması, eğitim sürecinde kazanılan bilgi ve becerilerin mesleki uygulamaya aktarılmasını destekleyecektir.

C. İyileştirme ve Politika nerileri

Sürdürülebilirlik ve yeşil dönüşümün mesleki eğitim süreçleriyle bütünleştirilmesine yönelik temel öneriler şunlardır:

- Öğrencilerin temel sürdürülebilirlik ve iklim değişikliği konularında ortak bilgi ve farkındalık kazanmalarını sağlayacak eğitim içeriklerinin geliştirilmesi, İklim Değişikliği ve Sürdürülebilirlik gibi derslerin müfredatlara dahil edilmesi,
- Sürdürülebilirliğin programların mesleki özellikleri doğrultusunda mevcut derslerin içerikleri ve öğrenme çıktılarıyla ilişkilendirilmesi; alan bazlı uygulamaların geliştirilmesi,
- Sürdürülebilirlik eğitimlerinin teorik bilgiyle sınırlı kalmaması; proje, uygulama ve mesleki problem çözme süreçleriyle desteklenmesi,
- Kampüslerde atık ayrıştırma, kaynak verimliliği, kâğıt kullanımının azaltılması ve dijitalleşme gibi uygulamaların izlenebilir ve sürdürülebilir sistemler hâline getirilmesi,
- Sürdürülebilirlik kültürünün kurumsal düzeyde geliştirilmesi amacıyla akademik ve idari personel, öğrenciler ve ilgili hizmet personeline yönelik bilinçlendirme ve eğitim çalışmalarının yürütülmesi,
- Uygun program ve kampüslerde organik atıkların değerlendirilmesi, kompost uygulamaları ve benzeri döngüsel ekonomi uygulamalarının eğitim süreçleriyle ilişkilendirilmesi,
- Öğrencilerin uygulamalı eğitim ve staj süreçlerinde sürdürülebilir üretim ve hizmet uygulamalarını deneyimlemelerini sağlayacak sektör iş birliklerinin geliştirilmesi,
- Yeşil dönüşümü destekleyen işletmeler, uygulamalar ve mesleki alanlara yönelik teşvik ve destek mekanizmalarının geliştirilmesinin ilgili politika yapıcılar tarafından değerlendirilmesi.

GENEL SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

GENEL SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

II. Mesleki Eğitim ve Meslek Yüksekokulları Çalıştayı kapsamında ele alınan kalite güvencesi ve akreditasyon, uluslararasılaşma, sektör iş birliği ve istihdam, dijitalleşme ve yapay zekâ ile sürdürülebilirlik ve yeşil dönüşüm temaları, mesleki eğitimin geleceğinin birbirini tamamlayan çok boyutlu bir yapı içerisinde ele alınması gerektiğini ortaya koymaktadır. Çalıştayı genel çıktıları, meslek yüksekokullarının değişen iş gücü piyasası, teknolojik dönüşüm ve sürdürülebilirlik gereksinimleri karşıısında eğitim-ğretim süreçlerini sürekli olarak gözden geçiren, paydaşlarıyla etkileşim içinde olan ve değişime uyum sağlayabilen bir yapıya sahip olmasının önemini göstermektedir.

Bu çerçevede öne çıkan temel konulardan biri, mesleki eğitim programlarının değişen yeterlilik ihtiyaçlarıyla sürekli ilişkilendirilmesidir. Program çıktılarının ölçülebilir ve izlenebilir biçimde yapılandırılması, müfredatların sektörün güncel ve geleceğe yönelik beklentileri doğrultusunda gözden geçirilmesi ve uygulama temelli öğrenmenin güçlendirilmesi; eğitim ile istihdam arasındaki ilişkinin geliştirilmesi açasından önem taşımaktadır. Öğrencilerin mesleki bilgi ve becerilerinin yanı sıra dijital yeterlilikler, problem çözme, eleştirel değerlendirme ve değişen çalışma koşullarına uyum sağlama becerileriyle desteklenmesi de mesleki eğitimin temel gelişim alanları arasında yer almaktadır.

Çalıştayı temaları arasında ortaklaşan bir diğer sonuç, kurumsal süreçlerin sistematik, izlenebilir ve sürdürülebilir bir yapıya kavuşturulması gerekliliğidir. Kalite güvencesi, uluslararasılaşma, sektör iş birlikleri, dijital dönüşüm ve sürdürülebilirlik alanlarında yürütülen faaliyetlerin yalnızca gerçekteştirilmiş olması yeterli görülmemeli; bu faaliyetlerin sonuçları ve sağladıkları katkılar da izlenmeli ve değerlendirilmelidir. Bu yaklaşıma, PUKÖ döngüsünün özellikle izleme, değerlendirme ve iyileştirme boyutlarının güçlendirilmesini ve elde edilen verilerin karar alma süreçlerinde kullanılmasını gerekli kılmaktadır.

Paydaş katılımının güçlendirilmesi ve kurumsallaştırılması da çalıştayın ortak sonuçlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Öğrenciler, mezunlar, sektör temsilcileri, akademik ve idari personel ile diğer dış paydaşların görüşlerinin sistematik biçimde alınması kadar, bu görüşlerin eğitim-öğretim ve kurumsal gelişim süreçlerine nasıl yansıtıldığının izlenmesi de önem taşımaktadır. Özellikle sektörle kurulan iş birliklerinin müfredat geliştirme, uygulamalı eğitim, staj, mentörlük ve istihdam süreçlerini kapsayacak şekilde sürdürülebilir yapılara dönüştürülmesi, mesleki eğitimin uygulama odaklı niteliğinin güçlendirilmesine katkı sağlayacaktır.

Dijital dönüşüm ve yapay zekâ, mesleki eğitim açısından yalnızca teknolojik araçların kullanımıyla sınırlı olmayan yapısal bir dönüşüm alanı olarak ortaya çıkmaktadır. Dijital teknolojilerin programların özgün ihtiyaçları doğrultusunda eğitim süreçlerine dâhil edilmesi; öğrenci ve öğretim elemanlarının dijital ve yapay zekâ yeterliliklerinin geliştirilmesi; akademik dürüstlük, veri güvenliği, telif ve etik kullanım konularında kurumsal ilkelerin oluşturulması önem taşımaktadır. Teknolojik dönüşümün ölçme-değerlendirme süreçleri üzerindeki etkisi de dikkate alınarak öğrencinin yalnızca ortaya koyduğu nihai ürünün değil, öğrenme ve üretim sürecindeki özgün katkısının da değerlendirilmesi gerekmektedir.

Benzer biçimde sürdürülebilirlik ve yeşil dönüşümün mesleki eğitimin bütünleşik bir bileşeni hâline getirilmesi önem taşımaktadır. Öğrencilerin temel sürdürülebilirlik farkındalıklarının geliştirilmesinin yanı sıra sürdürülebilirlik ilkelerinin programların mesleki özelliklerine uygun biçimde ders içerikleri ve uygulamalarla ilişkilendirilmesi gerekmektedir. Bu yaklaşımın kampüs yaşamı, kaynak ve atık yönetimi, dijitalleşme ve sektör iş birlikleriyle desteklenmesi, sürdürülebilirliğin yalnızca eğitim içeriği olarak değil, kurumsal uygulamaların da bir parçası olarak ele alınmasını sağlayacaktır.

Uluslararasılaşma açısından ise hareketlilik faaliyetlerinin ötesine geçen, kurumsal kapasite ve iş birliği odaklı bir yaklaşımın geliştirilmesi gerekmektedir. Yabancı dil yeterliliklerinin güçlendirilmesi, uluslararası akademik ve sektörel ağlara katılımın artırılması, proje geliştirme kapasitesinin desteklenmesi ve farklı coğrafyalarla sürdürülebilir ortaklıkların kurulması, meslek

yüksekokullarının uluslararasılaşma kapasitesini geliştirecek temel alanlar arasında yer almaktadır. Uluslararasılaşma faaliyetlerinin de diğer kalite süreçlerinde olduğu gibi yalnızca sayısal göstergelerle değil, eğitim-öğretime ve kurumsal gelişime sağladığı katkılar üzerinden değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Sonuç olarak çalıştayın bütününde, mesleki eğitimin geleceğine ilişkin **kalite ve sürekli iyileştirme, uygulama ve istihdam odaklı eğitim, kurumsallaşmış paydaş iş birlikleri, dijital dönüşüm, uluslararasılaşma ve sürdürülebilirlik** eksenlerinin birbirinden bağımsız değil, bütünleşik bir gelişim çerçevesinin bileşenleri olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda meslek yüksekokullarının eğitim-öğretim süreçlerini değişen mesleki yeterlilikler doğrultusunda sürekli güncellemesi; uygulamalarını veri ve paydaş geri bildirimleriyle izlemesi; elde edilen sonuçları kurumsal karar ve iyileştirme süreçlerine yansıtması önem taşımaktadır.

Çalıştay kapsamında ortaya konulan değerlendirme ve önerilerin; meslek yüksekokullarında kalite güvencesinin güçlendirilmesine, eğitim ile sektör arasındaki ilişkinin geliştirilmesine, dijital ve sürdürülebilir dönüşümün eğitim süreçlerine bütüncül biçimde yansıtılmasına ve uluslararasılaşma kapasitesinin artırılmasına katkı sağlaması beklenmektedir.

ÇALIŞTAY KATILIMCI LİSTESİ

1. KALİTE GÜVENCESİ VE AKREDİTASYON

Moderatör: Öğr. Gör. Ganimet SEÇ - İstanbul Sağlık ve Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Müdürü

Raportör: Öğr. Gör. Feray Beste AKÇAY CEBECİ - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Katılımcılar:

Doç. Dr. Evin DOĞAN - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Doç. Dr. Gözde MERT - Nişantaşı Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Deniz GÜR - Atlas Üniversitesi Meslek Yüksekokulu

Dr. Öğr. Üyesi Neşe Algan ÇAPRAZ - Demiroğlu Bilim Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Özgül ÖZKOÇ - Altınbaş Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Sevda Pınar MEHEL TUTUK - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Dr. Öğr. Üyesi Şebnem GÜVEN - Demiroğlu Bilim Üniversitesi

Öğr. Gör. Dr. Dinçer ADİLLER - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Dr. Elif MİRAL OKTAY - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Ayşe İrem SUNGAR - Ataşehir Adıgüzel Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Ecem Merve TOR - Demiroğlu Bilim Üniversitesi

Öğr. Gör. Raziye AKYOL - Ataşehir Adıgüzel Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Reyhan SAKALLI - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Şenay ŞİRİN - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Tekmil Sezen SOYAL - İstanbul Gelişim Üniversitesi Meslek Yüksekokulu

Arş. Gör. Damla MOĞULKOÇ - Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Büşra AYDOĞAN - Demiroğlu Bilim Üniversitesi

Meryem GÜNDÜZ - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Öğrencisi

Nisa ÇETİN - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Öğrencisi

Nurdan AY - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Öğrencisi

Seda KARAMERCAN - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Öğrencisi

Suna GENÇ - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Öğrencisi

2. MESLEK YÜKSEKOKULLARINDA ULUSLARARASILAŞMA STRATEJİLERİ

Moderatör: Doç. Dr. Selin SARILI - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Müdürü

Raportör: Öğr. Gör. Burcu SANİN - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Katılımcılar:

Dr. Öğr. Üyesi Merve ÖZHAN - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Dr. Öğr. Üyesi Nihan ÖZKAN AYTEKİN - Ataşehir Adıgüzel Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Aşkın Ulaş KABA - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Beyza BAŞ - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Binnur TUNOĞLU - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Ezgi İNAL - İstanbul Aydın Üniversitesi

Gülay YILMAZ - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Mezun Öğrenci

Hüseyin Emre YİĞİT - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Mustafa ÇALIŞKAN - İstinye Üniversitesi

Nagihan UYSAL - İstanbul Ticaret Odası

3. MESLEK YÜKSEKOKULLARI İŞ BİRLİĞİ VE İSTİHDAM

Moderatör: Dr. Öğretim Üyesi Yusuf EREN - Kent Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Müdürü

Raportör: Öğr. Gör. İsmail Can ALBAYRAK - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Katılımcılar:

Prof. Dr. Ufuk TOPUZ - Taksim Acıbadem Hastanesi

Doç. Dr. Gülçin GÜVEN - Marmara Üniversitesi

Öğr. Gör. Hale ÇELİK HEKİM - Firma Yöneticisi / Sakarya Üniversitesi

Öğr. Gör. Kadriye EFE AZKESKİN - Marmara Üniversitesi

Öğr. Gör. Melike MENDİ - Nişantaşı Üniversitesi Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Öznur HAŞİN - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Sema TÜFEKÇİLER - KASİDER Başkanı / İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Turusan BAĞCI - Dr. Sigorta Başkanı / İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Zeynep OTAY - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu
Arş. Gör. Sude Naz GÜRKAN - Okan Üniversitesi
Arş. Gör. Tuna ŞAHSUVAROĞLU - Marmara Üniversitesi
Arş. Gör. Tunahan KARAARSLAN - Esenyurt Üniversitesi
Ayşenur ORUÇ - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu, Dış Ticaret Programı Öğrencisi
Canberk ÇAMUR - Şef / Keca Gıda
Güvençan Uzan GÜNHAN - Eser Hotel İnsan Kaynakları Müdürü
Kader ŞAFAK - Keca Gıda
Kerem BİLGİNER - Masterchef Yarışmacısı / Az Orta Kurucusu
Mehmet Hilmi EREN - Ev Okulu Derneği Başkanı
Melek OKUR - Hayata Renk Ver Derneği Başkanı

4. MESLEKİ EĞİTİMDE DİJİTALLEŞME VE YAPAY ZEKÂ ÇALIŞTAY RAPORU

Moderatör: Öğr. Gör. Yüce PİŞKİNSÜT - Ataşehir Adıgüzel Meslek Yüksekokulu Müdürü

Raportör: Öğr. Gör. Hakan GÜLER - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Katılımcılar:

Prof. Dr. Süleyman Sadi SEFEROĞLU - Hacettepe Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Esra BOSTAN - İstanbul Arel Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba MANİCİ - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu
Öğr. Gör. Emine AKTEN - İstanbul Sağlık ve Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu
Öğr. Gör. Merve ÖZBAŞ KİLİSLİ - İstanbul Sağlık ve Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu
Öğr. Gör. Sergen ÖZTÜRK - Acıbadem Üniversitesi
Dr. Temel Orkun ERUYGUN - VRLab Academy
Aycan ALTINÖZ - Software Project Manager
Büşra Mazak AŞKAN - Amerikan Hastanesi
Erkan Yiğithan ÜZGÜN - VRLab Academy
Furkan ÖZDEMİR - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu Öğrencisi

5. SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK MESLEKİ EĞİTİM VE YEŞİL DÖNÜŞÜM

Moderatör: Prof. Dr. Aynur AYDIN - İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Öğretim Üyesi / İstanbul
Şişli Meslek Yüksekokulu Kurucu Müdürü

Raportör: Öğr. Gör. Şeyda YILDIZ ÇAKIR- İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Doç. Dr. Yavuz Özhan TÜRKER - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Dr. Öğr. Üyesi Fatma DİKÇAL AKARSU - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Dr. Öğr. Üyesi Nimet VELİOĞLU - İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Dr. Öğr. Üyesi Sibel KAHRAMAN AK - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Ebru KESKİN - İstanbul Bilgi Üniversitesi Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Gizem Esra DESTEGÜL - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Gül ÖZKAN - Nişantaşı Üniversitesi Meslek Yüksekokulu

Öğr. Gör. Hamit Tolga ÖZDEMİR - İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu

2. MESLEKİ EĞİTİM VE MESLEK YÜKSEKOKULLARI ÇALIŞTAYI

MESLEKİ EĞİTİMİN GELECEĞİ

Meslek Yüksekokullarında Uluslararasılaşma Stratejileri
Sektör-Meslek Yüksekokulu İş Birliği ve İstihdam
Sürdürülebilir Mesleki Eğitim ve Yeşil Dönüşüm
Mesleki Eğitimde Dijitalleşme ve Yapay Zeka
Kalite Güvencesi ve Akreditasyon

ÇALIŞTAY DÜZENLEME KURULU

Doç. Dr. **Selin SARILI**

Öğr. Gör. **Aysun ERGİN BOZKIR**

Öğr. Gör. **Burak ALKAN**

Dr. Öğr. Üyesi **Sevda Pınar MEHEL TUTUK**

Dr. Öğr. Üyesi **Tuğba MANİCİ**

Öğr. Gör. Dr. **Çınar Derya İNCESU KARAHAN**

Öğr. Gör. Dr. **Meliha Yonca ERDEM**

Öğr. Gör. Dr. **Lütfiye Gül GÜNDÜZ**

Öğr. Gör. Dr. **Tuğçe BULUT**

Öğr. Gör. **Binnur TUNOĞLU**

Öğr. Gör. **Burcu SANİN**

Öğr. Gör. **Beyza BAŞ**

Öğr. Gör. **İsmail Can ALBAYRAK**

Öğr. Gör. **Feray Beste AKÇAY CEBECİ**

Öğr. Gör. **Hakan GÜLER**

Öğr. Gör. **Şeyda YILDIZ ÇAKIR**

Hülya KAHRAMAN

Sinem HOŞGÖR

15 Mayıs 2026

10.00 – 15.30

Maslak Yerleşkesi

İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu